

Arrest

nr. 309 784 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een eerste verzoek om internationale bescherming in op 17 januari 2022. Op 9 september 2022 neemt de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot afstand omdat verzoeker geen gevolg had gegeven aan zijn oproeping tot gehoor. Verzoeker was ondertussen naar Frankrijk vertrokken waar hij twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend. Na twee negatieve beslissingen keert verzoeker terug naar België waar hij op 12 september 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming indient.

Op 26 oktober 2023 wordt zijn tweede verzoek om internationale bescherming door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ontvankelijk verklaard.

Op 1 december 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 5 februari 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger te zijn, geboren op [...] in het dorp Kverno Kodasheni, gelegen in het district Telavi in de regio Kakheti. In 2011 begon u te werken in een wijnbedrijf in het dorp Kondoli. U begon in het geheim een relatie met E.S., een vrouw uit uw dorp die daar ook werkte. E. was een verre verwant van u. Jullie grootvaders aan vaderskant waren neven en jullie hebben dezelfde familienaam. Toen jullie nog heel jong waren, hadden jullie ook al een kortstondige relatie maar omwille van jullie bloedband mochten jullie niet met elkaar trouwen. E. huwde daarna met een zekere A. en ging in het naburige dorp Tsinandali wonen. Ongeveer in december 2016 kwam E.'s echtgenoot te weten dat jullie een relatie hadden. Enkele vrienden en familieleden van hem sloegen u vervolgens in elkaar. E. werd door haar echtgenoot neergeschoten, maar overleefde dit. Toen ze uit het ziekenhuis ontslagen werd, schoot hij haar dood waarna hij zelfmoord pleegde. Daarna werd u bedreigd door de familieleden en vrienden van A. van wie er verschillende personen bij de lokale politie werkten. Uw dorpelingen wilden u stenigen omdat u een relatie had met een getrouwde vrouw die ook nog eens een verwant van u was. Om die reden vertrok u naar Tbilisi. U werd er ook een keer in elkaar geslagen door een neef van u waarna u onderdook. Op een bepaald moment wilden dorpelingen uw huis in het dorp in brand steken, maar omdat uw ouders en uw broer binnen waren, deden ze dit niet. U besloot het land te verlaten. In april 2018 vertrok u naar Frankrijk waar u een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Franse autoriteiten. U vernam van uw vriend I.G. dat u in augustus 2018 door de rechtbank bij verstek veroordeeld werd tot een gevangenisstraf wegens drugsbezit. Deze beschuldigingen tegen u waren echter vals. U vermoedde dat de politieagenten die met A. bevriend waren een valse zaak tegen u gefabriceerd hadden. Nadat uw beschermingsverzoek door de Franse autoriteiten geweigerd werd, kwam u naar België. U diende hier op 17 januari 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 9 september 2022 nam de Dienst Vreemdelingenzaken in uw hoofde een beslissing tot afstand van een asielaanvraag omdat u geen gevolg gegeven had aan uw oproeping voor gehoor. U was echter naar Frankrijk gegaan waar u in juni en in december 2022 opnieuw verzoeken om internationale bescherming indiende. U ontving telkens een negatieve beslissing waarna u naar België terugkeerde. U diende hier op 12 september 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 26 oktober 2023 werd uw verzoek door het Commissariaat-generaal ontvankelijk verklaard.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw Georgisch paspoort, een kopie van uw rijbewijs, een kopie uw geboorteakte en een vonnis van de rechtbank in Tbilisi.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde in geval van terugkeer naar Georgië vervolging te vrezen vanwege de familieleden en vrienden van een zekere A., omdat u een relatie met zijn echtgenote had die ook een verre verwant van u was. Om die redenen wilden uw dorpelingen u ook vermoorden. Enkele vrienden van A. die bij de politie werken hebben na uw vertrek een valse strafzaak tegen u gefabriceerd waarna u door de rechtbank bij verstek ten onrechte veroordeeld werd tot een gevangenisstraf (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 4, 5, 6, 7, 8, 9).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees ondermijnd wordt door de vaststelling dat u in de periode terwijl uw eerste ingediende beschermingsverzoek bij de Belgische autoriteiten op 17 januari 2022 nog in behandeling was bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar Frankrijk vertrokken bent waar u dan nog twee nieuwe beschermingsverzoeken hebt ingediend (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 3). Dergelijk gedragingen wijzen toch op een gebrek aan interesse in uw asielprocedure in België en vormen bijgevolg al een negatieve

indicatie voor de ernst van uw beweerde vervolgingsvrees. Bovendien legde u ook erg uiteenlopende verklaringen af aangaande de reden waarom u toen naar Frankrijk vertrokken bent. In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde u namelijk dat een familielid van A. u in België had teruggevonden en dat u om die reden naar Frankrijk gegaan bent (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf u daarentegen aan dat u gezondheidsproblemen had, dat u hier geen medische hulp kreeg en dat u daarom naar Frankrijk ging. U stelde daarnaast ook nog dat u bang was dat u gerespatriëerd zou worden naar Georgië (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 3-4). Pas toen u later tijdens uw persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd werd of u na uw vertrek uit Georgië nog persoonlijk bedreigd werd door uw vervolgers, herinnerde u zich opeens dat u hier een familielid van A. had opgemerkt. U stelde vervolgens dat dit ook één van de redenen was waarom u naar Frankrijk bent gegaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 8). Deze verklaringen komen weinig overtuigend over en doen bijgevolg eveneens verder afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts kunnen uw verklaringen aangaande het feit dat enkele bevriende politieagenten van A. een valse strafzaak tegen u fabriceerden en dat u vervolgens door de rechtbank ten onrechte veroordeeld werd tot een gevangenisstraf, waarvan u het vonnis voorlegde, geenszins overtuigen. U verklaarde dat u volgens dit vonnis tot een effectieve gevangenisstraf veroordeeld werd omdat u eerder in 2014 al een voorwaardelijke gevangenisstraf zou gekregen hebben wegens drugsbezit. Door zonder toelating naar het buitenland te gaan zou u de voorwaarden hiervoor geschonden hebben. U beweerde echter dat u in 2014 niet veroordeeld werd door de rechtbank en dat deze beschuldigingen tegen u bijgevolg volledig vals waren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 4). U legde in verband hiermee echter verschillende ongeloofwaardige verklaringen af. Vooreerst verklaarde u dat u na uw vertrek van een vriend vernam dat dit vonnis tegen u werd uitgesproken en dat u dan vervolgens een advocaat in Georgië hebt aangesteld om hiertegen in beroep te gaan. Toen u daarop gevraagd werd wie uw advocaat is, gaf u aan dat haar naam vermeld staat in het document dat u voorlegde waarmee u het vonnis van de rechtbank bedoelde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023 p. 7). Toen u er vervolgens op gewezen werd dat uit lezing van dit vonnis bleek dat deze advocaat u tijdens het proces ook al verdedigde voor de rechtbank en dat u hiervan dan toch op de hoogte moet geweest zijn, had u hier geen aannemelijke uitleg voor. U beweerde dat u niet wist dat er toen tegen u een strafzaak bij de rechtbank werd aangespannen en dat u ook niet wist hoe uw proces verlopen was. U bleef erbij dat u deze advocaat pas in dienst genomen hebt nadat u het nieuws over uw veroordeling vernomen had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 8). Deze verklaringen komen al helemaal niet geloofwaardig over. Bovendien blijkt uit lezing van het vonnis ook dat u van de Georgische autoriteiten blijkbaar wel toelating gekregen had om naar het buitenland te gaan in de periode van 28 maart 2018 tot 27 april 2018 maar dat u daarna niet meer terugkeerde om zich aan te melden bij de probatiedienst, wat merkwaardig genoeg overeenstemt met de informatie in uw administratief dossier waaruit blijkt dat u in die periode inderdaad in Frankrijk was waar u een beschermingsverzoek indiende (zie Eurodac Hit), zoals u zelf ook aangaf (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 3). Gelet op uw beweringen dat u helemaal niet op de hoogte zou geweest zijn van het feit dat u in 2014 al veroordeeld werd, is het voorts ook eigenaardig dat in het vonnis vermeld wordt dat uw advocaat tijdens het proces voor de rechtbank dan tot uw verdediging aanvoerde dat ze van uw vader vernomen had dat u voor een medische behandeling naar Frankrijk vertrokken was en dat dit de reden was dat u zich niet meer aangemeld had bij de probatiedienst. Gezien deze vaststellingen kan bijgevolg nog maar weinig geloof gehecht meer worden aan uw bewering dat deze strafzaak tegen u werkelijk volledig gefabriceerd zou zijn door uw vervolgers, dat u dan ten onrechte veroordeeld zou zijn tot een gevangenisstraf en dat u hiervan helemaal niet op de hoogte was. U verklaarde ook nog dat uw advocaat op uw vraag na uw veroordeling een verzoek ingediend zou hebben bij de rechtbank om uw dossier te herbekijken omdat u nooit eerder veroordeeld werd, maar dat dit geweigerd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 9). Ofschoon u verklaarde over documenten ter staving hiervan te beschikken en ook beloofde om deze aan het Commissariaat-generaal te bezorgen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 9), heeft het Commissariaat-generaal tot op heden evenwel nog geen enkel document ontvangen. U hebt ook geen reden opgegeven voor het uitblijven hiervan.

Bovendien, indien u in geval van terugkeer werkelijk alsnog problemen zou krijgen met de familieleden en vrienden van A. of met uw dorpelingen, kan erop gewezen worden dat u dan wel degelijk beroep kan doen op de beschermingsmogelijkheden die er in Georgië voorhanden zijn. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen

en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Aan uw verklaringen dat u in Georgië geen bescherming zou kunnen verkrijgen omdat verschillende familieleden en vrienden van A. bij de politie werken en zodanig veel invloed hebben dat ze zelfs een valse strafzaak tegen u konden fabriceren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12, 2023, p. 7, 8, 9), kan maar weinig geloof gehecht worden, zoals hoger reeds uiteengezet werd.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopieën van uw Georgisch paspoort, uw rijbewijs en uw geboorteakte bevatten namelijk louter persoonsgegevens die hier niet direct in twijfel getrokken worden, maar brengen verder geen informatie aan die bovenstaande vaststellingen in positieve zijn kan wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe bij zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop

de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.2. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij Georgië heeft verlaten wegens vrees voor vervolging vanwege de familieleden en vrienden van een zekere A. omdat verzoeker een relatie had met diens echtgenote die ook een verre verwant van hem was. Voor de samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende vast:

- (i) De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde vervolgingsvrees wordt ondermijnd doordat hij in de periode dat zijn eerste beschermingsverzoek nog in behandeling was bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar Frankrijk is vertrokken waar hij nog twee andere beschermingsverzoeken heeft ingediend; dergelijk gedrag wijst op een gebrek aan interesse in de asielpcedure in België; bovendien legt verzoeker uiteenlopende verklaringen af aangaande de reden waarom hij toen naar Frankrijk is vertrokken;
- (ii) Verzoekers verklaringen aangaande het feit dat enkele bevriende politieagenten van A. een valse strafzaak tegen hem fabriceerden en dat verzoeker vervolgens door de rechtbank ten onrechte werd veroordeeld tot een gevangenisstraf overtuigen geenszins;
- (iii) Uit objectieve landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; Verzoeker maakt het niet in concreto aannemelijk dat hij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van zijn eigen autoriteiten;
- (iv) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en draagkrachtig.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om voormelde vaststellingen in concreto te weerleggen dan wel te verklaren. Hij beperkt zich tot een loutere herhaling van zijn vrees en van de door hem beweerde problemen en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. Integendeel, het komt aan verzoeker toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

4.4. Vooreerst stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde vervolgingsvrees wordt ondermijnd doordat hij in de periode dat zijn eerste beschermingsverzoek nog in behandeling was bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar Frankrijk is vertrokken waar hij nog twee andere beschermingsverzoeken heeft ingediend, dat dergelijk gedragingen toch wijzen op een gebrek aan interesse in zijn asielpcedure in België en dat verzoeker bovendien erg uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd aangaande de reden waarom hij toen naar Frankrijk is gegaan: Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij naar Frankrijk was vertrokken omdat een familielid van A. hem in België had teruggevonden (CGVS-vragenlijst, vraag nr. 3.5) terwijl hij op het CGVS verklaarde dat hij naar Frankrijk was vertrokken omwille van gezondheidsproblemen en uit angst om naar Georgië gerepatriëerd te worden (NPO CGVS p. 3-4). Pas toen hij later tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet

gevraagd werd of hij na zijn vertrek uit Georgië nog persoonlijk bedreigd werd door zijn vervolgers, maakt verzoeker melding van het feit dat hij in België een familielid van A. had opgemerkt en dat dit ook een reden voor zijn vertrek naar Frankrijk was (NPO CGVS, p. 8).

Verzoeker voert geen concrete elementen ter verweer aan. Waar hij in het verzoekschrift zijn uiteenlopende verklaringen tracht te vergoelijken door erop te wijzen dat blijkens academische literatuur *“een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten”*, wijst de Raad erop dat dit theoretisch en algemeen betoog omtrent de werking van het geheugen geenszins bovenstaande motieven van de bestreden beslissing kan verschonen.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 10, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), dat bepaalt: *“De lidstaten zorgen ervoor dat verzoeken om internationale bescherming niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn gedaan”*, duidt de Raad erop dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat het verzoek van verzoeker geenszins werd afgewezen of van behandeling werd uitgesloten louter op grond van het laattijdig karakter ervan. Dit betoog van verzoeker mist dan ook feitelijke grondslag.

4.5. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij in navolgende motivering van de bestreden beslissing die geheel ongemoeid wordt gelaten in het verzoekschrift:

“Voorts kunnen uw verklaringen aangaande het feit dat enkele bevriende politieagenten van A. een valse strafzaak tegen u fabriceerden en dat u vervolgens door de rechtbank ten onrechte veroordeeld werd tot een gevangenisstraf, waarvan u het vonnis voorlegde, geenszins overtuigen. U verklaarde dat u volgens dit vonnis tot een effectieve gevangenisstraf veroordeeld werd omdat u eerder in 2014 al een voorwaardelijke gevangenisstraf zou gekregen hebben wegens drugsbezit. Door zonder toelating naar het buitenland te gaan zou u de voorwaarden hiervoor geschonden hebben. U beweerde echter dat u in 2014 niet veroordeeld werd door de rechtbank en dat deze beschuldigingen tegen u bijgevolg volledig vals waren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 4). U legde in verband hiermee echter verschillende ongeloofwaardige verklaringen af. Vooreerst verklaarde u dat u na uw vertrek van een vriend vernam dat dit vonnis tegen u werd uitgesproken en dat u dan vervolgens een advocaat in Georgië hebt aangesteld om hiertegen in beroep te gaan. Toen u daarop gevraagd werd wie uw advocaat is, gaf u aan dat haar naam vermeld staat in het document dat u voorlegde waarmee u het vonnis van de rechtbank bedoelde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023 p. 7). Toen u er vervolgens op gewezen werd dat uit lezing van dit vonnis bleek dat deze advocaat u tijdens het proces ook al verdedigde voor de rechtbank en dat u hiervan dan toch op de hoogte moet geweest zijn, had u hier geen aannemelijke uitleg voor. U beweerde dat u niet wist dat er toen tegen u een strafzaak bij de rechtbank werd aangespannen en dat u ook niet wist hoe uw proces verlopen was. U bleef erbij dat u deze advocaat pas in dienst genomen hebt nadat u het nieuws over uw veroordeling vernomen had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 8). Deze verklaringen komen al helemaal niet geloofwaardig over. Bovendien blijkt uit lezing van het vonnis ook dat u van de Georgische autoriteiten blijkbaar wel toelating gekregen had om naar het buitenland te gaan in de periode van 28 maart 2018 tot 27 april 2018 maar dat u daarna niet meer terugkeerde om zich aan te melden bij de probatiedienst, wat merkwaardig genoeg overeenstemt met de informatie in uw administratief dossier waaruit blijkt dat u in die periode inderdaad in Frankrijk was waar u een beschermingsverzoek indiende (zie Eurodac Hit), zoals u zelf ook aangaf (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 3). Gelet op uw beweringen dat u helemaal niet op de hoogte zou geweest zijn van het feit dat u in 2014 al veroordeeld werd, is het voorts ook eigenaardig dat in het vonnis vermeld wordt dat uw advocaat tijdens het proces voor de rechtbank dan tot uw verdediging aanvoerde dat ze van uw vader vernomen had dat u voor een medische behandeling naar Frankrijk vertrokken was en dat dit de reden was dat u zich niet meer aangemeld had bij de probatiedienst. Gezien deze vaststellingen kan bijgevolg nog maar weinig geloof gehecht meer worden aan uw bewering dat deze strafzaak tegen u werkelijk volledig gefabriceerd zou zijn door uw vervolgers, dat u dan ten onrechte veroordeeld zou zijn tot een gevangenisstraf en dat u hiervan helemaal niet op de hoogte was. U verklaarde ook nog dat uw advocaat op uw vraag na uw veroordeling een verzoek ingediend zou hebben bij de rechtbank om uw dossier te herbekijken omdat u nooit eerder veroordeeld werd, maar dat dit geweigerd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 9). Ofschoon u verklaarde over documenten ter staving hiervan te beschikken en ook beloofde om deze aan het Commissariaat-generaal te bezorgen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 01/12/2023, p. 9), heeft het Commissariaat-generaal tot op heden evenwel nog geen enkel document ontvangen. U hebt ook geen reden opgegeven voor het uitblijven hiervan.”

4.6. Tenslotte is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad wijst erop dat het aan verzoeker toekomt in concreto aan te tonen dat het hem in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker geen poging heeft ondernomen om de bescherming van de Georgische autoriteiten in te roepen. Aan verzoekers verklaringen dat hij in Georgië geen bescherming zou kunnen verkrijgen omdat verschillende familieleden en vrienden van A. bij de politie werken en zodanig veel invloed hebben dat ze zelfs een valse strafzaak tegen hem konden fabriceren, wordt geen geloof gehecht zoals omstandig in de bestreden beslissing werd uiteengezet en door de Raad wordt overgenomen (zie punt 4.5).

Verzoeker voert hiertegen geen dienstig verweer. Hij beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter verwijzen naar dezelfde landeninformatie als die waarop bovenstaande bevindingen zijn gesteund.

4.7. Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal bij inzake de door verzoekers aangebrachte documenten. Deze documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Het paspoort, het rijbewijs en de geboorteakte van verzoeker bewijzen hoogstens de identiteit van verzoeker die in deze stand van de procedure niet in vraag wordt gesteld.

4.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.9. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakt immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Georgië zou hebben gekend of zal kennen.

4.10. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.11. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS